

Arrest

nr. 167 388 van 11 mei 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 10 februari 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 januari 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 maart 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 april 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat D. PEETERS en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 14 oktober 2015 een asielaanvraag in.

1.2. Op 20 januari 2016 nam de Commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker ter kennis werd gebracht bij aangetekend schrijven van 20 januari 2016, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Overdracht CGVS: 29/10/2015

U werd op 10 december 2015 gehoord door het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk die de taal Arabisch machtig is, van 9.10 uur tot 12.08 uur. Uw advocate Meester Jana Ruymaekers was gedurende het volledige gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Iraakse nationaliteit en bent u een soenitische moslim afkomstig uit Bagdad. U woonde in de wijk Abu Disheer, een subwijk van Dora, Bagdad. Samen met uw christelijke zakenpartner, Bashir, baatte u een winkel uit waar jullie alcoholische dranken verkochten. Deze winkel bevond zich in een andere subwijk van Dora, straat 60. Omdat u alcoholische dranken verkocht werd u verstoten door uw stam. Een achttal maanden voor uw vertrek uit Irak ontving u omwille van uw werkzaamheden een dreigbrief van de sjiitische groepering Asaib ahl al-Haq (AAH). U bleef alcohol verkopen maar kwam een tijdje niet meer zelf in de winkel. Op 21 mei 2015 werd u op straat ontvoerd toen u terugkeerde van uw winkel. U werd vastgehouden op een u onbekende plaats maar wel hoorde u sjiitische gebeden. Uw ontvoerders onderhandelden telefonisch met uw vader over de prijs die jullie dienden te betalen. Er werd overeengekomen dat uw vader 3 miljoen Iraakse dinar diende te betalen. Uw vader betaalde het geld aan de ontvoerders en diende een klacht in bij de politie. U werd vrijgelaten en keerde terug naar huis. Enkele dagen later ging u zelf naar de politie om een klacht in te dienen. U bleef na uw vrijlating thuis maar Bashir bleef de winkel verder uitbaten. U stuurde uw gezin naar uw schoonfamilie in Basra. Op 1 oktober 2015 verliet u Irak. Per vliegtuig reisde u van Bagdad naar Istanbul. Via Griekenland en de Balkanroute reisde u verder naar Oostenrijk. In Wenen nam u het vliegtuig en reisde u naar België. Op 14 oktober 2015 vroeg u asiel aan in België.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende originele documenten voor: uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs en uw paspoort. Tevens legt u kopieën voor van de klachten die uw vader en uzelf indienden, de dreigbrief van AAH, een document van uw stam waaruit blijkt dat u verstoten werd, een huurcontract, een voedselrantsoenkaart, paspoorten en identiteitskaarten van uw gezin, een woonstkaart, uw huwelijksakte, het nationaliteitsbewijs van uw zoon en een DHL-verzendingsbewijs.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat u daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren of dat u een reëel risico loopt op ernstige schade.

Gezien onderstaande vaststellingen kan er immers geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas. Allereerst moet er worden vastgesteld dat u bij het invullen van de vragenlijst van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) geen enkele melding maakt van het feit dat u omwille van uw werkzaamheden als alcoholverkoper verstoten werd uit uw stam en dat u omwille van dezelfde reden een dreigbrief ontving van één van de machtigste sjiitische groeperingen in Irak, AAH. U stelt enkel dat u ontvoerd werd (vragenlijst, punt 5). Geconfronteerd met de omissie betreffende de dreigbrief stelt u dat u de dreigbrief wel degelijk had vermeld maar dat de tolk u zei om het kort te houden. Hierna er op gewezen dat u evenmin melding had gemaakt van de verstoting door uw stam beaamt u dat u dit inderdaad niet had gemeld maar dat de tolk u had gezegd dat u alle details diende vertellen tijdens uw interview bij het CGVS (CGVS, p. 16). Er mag echter worden gesteld dat het hier allermindst details betreffen aangezien het hier mogelijk gebeurtenissen betreffen die er op zouden kunnen wijzen dat u reeds herhaaldelijk gevisieerd en bedreigd werd omwille van uw werkzaamheden. Problemen die uiteindelijk zelfs zouden resulteren in een ontvoering omwille van uw werkzaamheden. Verder moet er worden vastgesteld dat u bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS bij de DVZ blijkbaar verklaarde dat de voorgehouden ontvoering een eenmalig incident was (vragenlijst, punt 5). Hiermee geconfronteerd ontkent u eenvoudigweg dat u dit ooit gezegd zou hebben (CGVS, p. 16). Bovenstaande opmerkingen dienen echter gelezen te worden in de wetenschap dat u uw verklaringen afgelegd op de DVZ na afloop van het interview ginds ter goedkeuring ondertekende én bij aanvang van uw gehoor bij het CGVS bovendien uitdrukkelijk verklaarde dat u op de DVZ alle redenen had kunnen vermelden waarom u gevlucht was en dat alles wat u verteld had correct en volledig genoteerd werd. Het enige waar u een opmerking over maakte was de verkeerd genoteerde datum van uw ontvoering en een foutieve datum in verband met uw vertrek uit Irak (CGVS, p. 2). Bovenstaande vaststellingen ondermijnen dan ook reeds in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Het ongeloofwaardig karakter van uw asielrelaas wordt vervolgens bevestigd door volgende vaststellingen.

U stelt pas tijdens uw gehoor op het CGVS dat u verstoten werd door uw stam omdat u alcohol verkocht. U verklaart herhaaldelijk dat dit reeds in 2003/2004 gebeurde. Vreemd genoeg verklaart u eveneens dat u pas drie jaar geleden begon met de verkoop van alcoholische dranken. Bijgevolg is het onmogelijk dat u in 2003/2004 reeds verstoten werd door uw stam omdat u alcohol verkocht. Zelfs wanneer u tijdens uw gehoor bij het CGVS in de context van de voorgehouden verstoting door uw stam, er op wordt gewezen dat u pas drie jaar geleden begonnen was met de verkoop van alcohol verbetert u uw verklaringen niet en stelt u dat u eerst mondeling werd verwittigd door uw stam en dan definitief verstoten. Pas nadat u wordt geconfronteerd met het feit dat de brief van uw stam dateert van 2014 beweert u dat u zich al die tijd vergist had (CGVS, p. 4, 6, 7, 10, 17). Los van het voorgaande moet er

bovendien worden vastgesteld dat u nagenoeg niets weet over de inhoud van deze brief. U weet niet precies wat er in staat noch kunt u zeggen door wie de brief werd ondertekend. Nochtans een vrij belangrijk gegeven aangezien u beweert dat de brief werd opgesteld door de sjeikh van uw stam. Een man wiens naam u niet meteen kent, vervolgens wel vernoemt, maar waarvan uiteindelijk moet worden vastgesteld dat deze naam helemaal niet voorkomt in de door u voorgelegde brief. Er dient zelfs te worden vastgesteld dat de naam van uw stam al Hajab helemaal nergens wordt vermeld in deze brief (zie vertaling documenten)(CGVS, p. 9, 10). Rekening houdende met voorgaande kan geen bewijswaarde worden toegekend aan de door u voorgelegde brief temeer daar de authenticiteit van dit document ten zeerste kan worden betwist.

Na deze voorgehouden verstoting zou u vervolgens een dreigbrief hebben ontvangen van AAH. Zoals eerder werd vastgesteld repte u bij het invullen van de vragenlijst blijkbaar met geen woord over deze dreigbrief. Dat u thans ook deze dreigbrief voorlegt, kan geen ander licht werpen op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas. Documenten hebben immers slechts bewijswaarde wanneer ze worden neergelegd in het kader van een geloofwaardig relaas. Dit is in casu geenszins het geval. Dient hier bovendien nog te worden opgemerkt dat uw reactie op deze dreigbrief die u zou gekregen hebben weinig overtuigend is. U blijft de winkel immers gewoon openhouden en u blijft met uw gezin in uw huis in Abu Disheer wonen (CGVS, p. 3, 8, 14). Dat u zelf niet meer in de winkel zou gestaan hebben kan geen overtuigende maatregel genoemd worden aangezien AAH, volgens de informatie waarover het CGVS beschikt en uw eigen verklaringen, aanwezig zijn in Dora en zelfs sinds lange tijd aanwezig zijn in uw eigen subwijk Abu Disheer. In samenhang met het feit dat sommige alcoholverkopers in Bagdad het voorbije decennium herhaaldelijk het slachtoffer waren van ernstige vervolgingsfeiten mag er worden verwacht dat iemand die daadwerkelijk een dreigbrief ontving van AAH omdat hij alcoholische dranken verkocht, en die daarvoor bovendien om dezelfde reden reeds verstoten zou zijn geweest door zijn stam, veel ingrijpendere maatregelen zou hebben genomen om zijn veiligheid, de veiligheid van zijn gezin en die van zijn jarenlange zakenpartner te waarborgen.

Wat betreft uw zakenpartner moet er bovendien worden vastgesteld dat u vreemd genoeg niet zeker blijkt te weten of hij ook een dreigbrief ontving. Uiteindelijk stelt u dat hij zeker geen dreigbrief zou hebben ontvangen anders zou hij het u wel verteld hebben. Deze verklaring overtuigt allerminst. Vervolgens stelt u dat hij waarschijnlijk geen dreigbrief ontving omdat hij een christen is en omdat het voor christenen geen probleem is om alcohol te verkopen (CGVS, p. 8, 9). Deze verklaring is evenwel in strijd met uw andere verklaring dat Bashir na uw vertrek ook ontvoerd werd toen hij in de winkel stond. Over deze voorgehouden ontvoering legt u daarenboven enkel vage verklaringen af. Het enige wat u weet is dat hij op dezelfde manier als u werd ontvoerd. Wanneer dit gebeurde weet u echter niet. Verdere info over het lot van Bashir, die jarenlang uw zakenpartner was, kunt u niet geven (CGVS, p. 5, 15). Hierbij kan nog worden opgemerkt dat het bevreemdend is dat een christen het risico zou nemen om een alcoholwinkel verder te blijven uitbaten nadat zijn zakenpartner reeds verstoten werd uit zijn stam, een dreigbrief ontving van een sjiiitische militie, ontvoerd werd en zijn land van herkomst ontvluchtte omwille van deze gebeurtenissen die allemaal rechtstreeks het gevolg zouden zijn geweest van zijn betrokkenheid bij de verkoop van alcohol (CGVS, p. 13, 15).

Ter staving van uw voorgehouden ontvoering legt u vervolgens enkele documenten voor. Allereerst dient er evenwel te worden gewezen op het feit dat alle Iraakse documenten op eenvoudige wijze illegaal te verkrijgen zijn. Vervolgens moet er worden vastgesteld dat uw verklaringen over de inhoud van uw klacht niet overeenstemmen met de werkelijke inhoud van het document en dat de verklaringen die u bij de politie aflegde allerminst overeenstemmen met verklaringen die kunnen worden verwacht van een persoon die daadwerkelijk ontvoerd en bedreigd werd.

U stelt dat u de politie alle details had verteld: hoe u ontvoerd werd, waar u ontvoerd werd, het aantal personen door wie u ontvoerd werd, naar welke plaats u gebracht werd, of er geld betaald werd, of ze u geslagen hadden en of u vijanden had (CGVS, p. 7). Uit de vertaling van uw klacht blijkt evenwel dat u slechts een bijzonder summiere verklaring aflegde. Nergens wordt er melding gemaakt van de plaats waar u naartoe werd gebracht, iets wat u overigens niet eens weet (CGVS, p. 11). Of u vijanden had werd blijkbaar nooit gevraagd. Of er daadwerkelijk geld werd betaald en hoe dit zou gebeurd zijn wordt nergens vermeld. Hoe de, volgens uw verklaringen telefonische, onderhandelingen met de ontvoerders gebeurden staat evenmin aangegeven. Dit zou u zelfs nooit aan de politie gemeld hebben (CGVS, p. 11, 12, 18, 19). Hoe lang u werd vastgehouden staat niet vermeld. Wat de reden was van uw ontvoering heeft u blijkbaar ook niet meegedeeld. Waar of wanneer u precies werd ontvoerd evenmin. Waar, hoe of wanneer u werd vrijgelaten heeft u niet aan de politie verteld en over de eerdere bedreiging die u zou hebben ontvangen, in casu de dreigbrief, rept u met geen woord. Indien u daadwerkelijk ontvoerd werd en daarvoor reeds een dreigbrief ontving van een groepering en u aangifte gaat doen bij de politie mag er toch worden verwacht dat u enerzijds gedetailleerde verklaringen aflegt over alle feiten die van belang zouden kunnen zijn voor het onderzoek en dat u anderzijds weet wat er effectief in de klacht staat die u voorlegt ter staving van uw asielaanvraag. Dat is hier allerminst het geval. Bovendien staat in

de klacht aangegeven dat u ontvoerd werd door drie personen terwijl u volgens uw verklaringen op het CGVS ontvoerd werd door vier personen, drie gewapende personen plus een chauffeur (CGVS, p. 5). Verder staat er in de klacht aangegeven dat er met u onderhandeld werd over het te betalen bedrag voor uw vrijlating terwijl uit uw verklaringen bij het CGVS blijkt dat de onderhandelingen plaatsvonden tussen uw ontvoerders en uw vader. Verder staat er vreemd genoeg in het document aangegeven dat de ooggetuigen van het voorval door de burens werden verhoord (zie vertaling documenten).

De documenten van uw vader over deze voorgehouden gebeurtenis hebben nagenoeg dezelfde inhoud als uw documenten. Vreemd genoeg vermeldt uw vader wel waar en wanneer u ontvoerd werd. Het is verder hoogst verwonderlijk dat uw vader verklaringen aflegt met betrekking tot het afgesproken bedrag dat hij diende te betalen maar dat hij niet vertelde dat hij dit bedrag daadwerkelijk had betaald en op welke wijze. Dit terwijl u toch verklaart dat uw vader zijn verklaringen pas aflegde nadat hij het geld had betaald (zie vertaling documenten)(CGVS, p. 8).

Overigens dient er nog te worden opgemerkt dat de tolk vaststelt dat de verschillende documenten die u voorlegt ter staving van uw asielrelaas gekenmerkt worden door een bijzonder slecht taalgebruik (zie vertaling documenten).

Ten slotte moet er worden vastgesteld dat u na uw voorgehouden problemen nog maandenlang probleemloos in uw eigen huis in Abu Disheer, een wijk die onder controle stond van uw belagers, kon verblijven. Dit terwijl uw winkel opmerkelijk genoeg nog steeds openbleef en zelfs uitgebaat werd door Bashir. Uw zakenpartner die na uw voorgehouden ontvoering maandenlang evenmin problemen kende (CGVS, p. 3, 5, 13).

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen laat niet toe enig geloof te hechten aan uw asielrelaas. Bijgevolg kan de vluchtelingenstatus u niet worden toegekend en komt u evenmin in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a), b) van de vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 6 oktober 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld

met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden geen gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Bovendien is er ook vanuit België sprake van een relatief hoog aantal asielzoekers die bij Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) de repatriëring naar Bagdad aanvragen, wat als een aanwijzing kan beschouwd worden dat de situatie in Bagdad er niet van die aard is dat er voor elke persoon afkomstig uit de provincie Bagdad een reëel risico bestaat slachtoffer te zijn van willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegt kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. De documenten van het gerecht en de politie ondermijnen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Het huurcontract is een aanwijzing dat u samen met Bashir een pand huurde dat gebruikt werd voor de verkoop van alcoholische dranken. Het document doet echter geen uitspraak over uw precieze activiteiten laat staan dat het volstaat om aan te tonen dat u in Irak een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren of dat u er een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De overige documenten zijn een aanwijzing voor de identiteit en herkomst van u en uw gezin maar doen geen enkele uitspraak over de door u ingeroepen vluchtmotieven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel voert verzoeker een schending aan van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Hij stelt dat de Commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus steunt op zes motieven en tracht deze te weerleggen. Hij brengt thans nog een nieuw stuk bij, een foto die hij heeft ontvangen van zijn bureaus via Whatsapp waarop hij staat afgebeeld met het onderschrift "gezocht: dood of levend".

2.1.2. In een tweede middel betoogt verzoeker dat hij wel in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij is van oordeel dat de situatie op heden voor hem van dergelijke ernst is.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en aangeeft waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Verzoeker kan in eerste instantie niet worden gevolgd dat de motivering aangaande de tegenstrijdigheden in de verklaringen in de CGVS-vragenlijst en de verklaringen van het CGVS-gehoorverslag niet correct is. Daargelaten het feit dat het niet gaat over tegenstrijdigheden maar omissies, stelt de Raad immers vast dat verzoeker heeft nagelaten twee essentiële zaken te vermelden bij aanvang van de asielprocedure: de verstoting door zijn familie en de dreigbrief van de sjjiitische militie. Verzoeker werd nochtans gevraagd om kort een overzicht te geven van alle feiten die hebben geleid tot zijn vlucht. De toelichting dat verzoeker het op vraag van tolk kort moest houden overtuigt de Raad niet, te meer hij in de CGVS-vragenlijst uitdrukkelijk verklaarde dat hij "eenmalig" een incident meemaakte, namelijk die voorgehouden ontvoering. Dit verweer volstaat niet om de motivering van de bestreden beslissing te weerleggen, te meer hij ook frappant inconsistente verklaringen aflegt over de ontvoering, de verstotingsbrief en de dreigbrief.

Verzoekers toelichting wat het tweede motief betreft dat hij zich louter heeft vergist wat de datum van de verstotingsbrief betreft overtuigt de Raad niet, aangezien uit het gehoorverslag blijkt dat hij bleef vasthouden aan 2003/2004 (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 6, 10). Van bij de eerste vermelding werd aangegeven dat het vreemd was dat hij pas drie jaar geleden begon met de verkoop van alcohol en toch reeds meer dan tien jaar daarvoor werd verstoten door zijn familie (eerst mondeling en daarna via de brief) omwille van het verkopen van alcohol, vooraleer hij zijn verklaringen bijstelt (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 17).

Ten derde, verzoekers toelichting dat hij wel de inhoud van de brief van zijn stam kent, blijkt geenszins steun te vinden in het administratief dossier. De motivering van de bestreden beslissing blijft hier onverkort overeind.

Wat het vierde motief betreft, de dreigbrief van AAH, kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker verwijst naar de toelichting bij het eerste motief en volhardt dat hij wel een geloofwaardig asielrelaas heeft gebracht. Dit verweer volstaat niet om de motivering van de bestreden beslissing in een ander daglicht te plaatsen.

Wat het vijfde motief betreft, merkt de Raad op dat het betoog van verzoeker dat niemand in de afgelopen zes maanden nog iets van Bashir heeft gehoord en de winkel ondertussen is gesloten, geen enkele afbreuk doet aan de vaststellingen in de bestreden beslissing dat verzoeker geen aannemelijke verklaringen aflegt over wat er dan wel is gebeurd met zijn zakenpartner.

Verzoeker bespreekt het zesde motief, maar hij weerlegt niet dat hij heeft verklaard dat zijn klacht bij de politie talrijke details zou bevatten. Uit de vertaling ervan blijkt niet dat verzoekers verklaringen over de voorgelegde documenten overeenkomen met de inhoud van de documenten.

Verzoeker komt aangaande de motieven in de bestreden beslissing betreffende de weigering van de vluchtelingenstatus niet verder dan een loutere herhaling van zijn verklaringen tijdens het CGVS-interview. Hiermee doet hij geenszins afbreuk aan de in de bestreden beslissing vermelde, pertinente en

terechte motieven. Gezien deze motieven niet dienstig worden weerlegd, blijven deze onverminderd gehandhaafd.

Wat de foto betreft die verzoeker thans neerlegt, merkt de Raad op dat dergelijke stukken hoogstens een ondersteunende bewijswaarde kunnen hebben, zodat deze foto niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas niet kan herstellen.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van het voordeel van de twijfel zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 11, nr. 3, 5 en 6) omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De loutere bewering dat de situatie van een dergelijke ernst is, is te summier om als een dienstig verweer te kunnen worden beschouwd. Hiermee doet hij geenszins afbreuk aan de in de bestreden beslissing vermelde, pertinente en terechte motieven. Gezien deze motieven niet dienstig worden weerlegd, blijven deze onverminderd gehandhaafd.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf mei tweeduizend zestien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP